

OBSAH.

Krvácející bratrství.

	Strana
Jarní zpěv před osvobozením*)	5
Zpěv osvobození	8
Spravedlnost	11
S křídou v srdci	19
Děti nového Krista	21
Sloky	24
Ödcizenému člověku	25
Sloky spisovatelům**)	28
Neříkej nikdy	31
Hořká píseň	32
Hořký sonet	33
Narození Páně	34
Balaďa o hladové smrti. Z roku 1917 a 1918	35
Sloky	38
Harlekýn a společnost	39

•) Napsán 24. dubna 1917 bezprostředně po prvé ruské revoluci. Zabaven v „Národu“ ze 3. května 1917. Následovalo předvolání obsílou: K. k. Landwehrdivisionsgericht in Prag G. Z. Dst 570/17. Předmětem bylo uveřejnění básně v „Národe“, z 3. května 1917. Ale za nedlouho došlo vyrozumění: In der Strafsache wegen Verbrechens nach § 58c Stg. werden sie hiemit verständigt, dass das Ermittlungsverfahren über Anordnung des zuständigen Kommandanten infolge der Allerhöchsten Amnestie Gemäss § 3. Abs. 2. M. St. G. O. eingestellt wird.

Prag am 12. Juli 1917.

Podpis nečitelný.

**) „Chci, aby náš prapor rudě vlál“. Již ze smyslu a stylisace je jasno, že báseň myšlena jako duševní revolta proti vykořistování spisovatelů (všech politických stran) nedostatečným honorováním, zcela nepřiměřeným k ziskům dle časových poměrů. Tento rádek nebyl tedy myšlen úzce třídní politikou, jinak by musil znít: „Chci aby náš rudý prapor vlál“.

	Strana
Zpěv obelstění	41
Sloky o mužném žalu	44
Dědic zla po válce	45
Kající hřišnice u varhan	48
Československý karneval	53
Návrat padesáti tisíc	61
Hlas ze Sibíře	65
K výročí 28. října	67
Rozhovor	73
Že toužit budeš a že nedotoužíš	76

Rozjímání ranní i navečerní.

Pozvání	79
Příteli z jihu	81
Mlade dívce	83
Ranní vítr	84
Uschlý strom	86
Sloky pokorné	88
Smutný den	89
Já svého srdce všecky rozdal růže	91
Píseň	92
Co mi psal samotář	93
Sloky	95
Píseň	96
Jiná píseň	97
Balada	98
Přítelkyně	99
Smutek noci	100
V jediném slovu	101
Dopis ze Slovenska	102
Odpověď	106
Noc filipojakubská	107
Bouře za noci	109
Spočinutí bolesti	110
Vždy, cítím-li se sám a sám	111

	Strana
Znovuzrození zvonu	112
Naslouchání slavičímu zpěvu	115
Láska	117
Když vnitřní život zrá	118
Omládlo všecko	119
Zkouška básníkovy duše	122
Tys krásný a teplý měsíc září	124
Svítící ves	126
Ticho chvíle	128
Klidné srdce	129
Ten teplý večer	130
Kdy už jsem nepotkal poutníka, vonícího lesem?	132
Dřív než tě město vzbudí	133
Básníkovy housle	134
Pohanské sloky v den čarodějníc	136
Píseň dítěti	138
Od božího rána	139
Podzimní větry	140
Co slunce na květinách časně vstalo	141
Klid	142
Píseň	143
Je třeba všemu smilování	144
Srdce	145
Večerní odpočinek	146
Myšlenky před hrobkami posledních králů	147
Zpěv útěchy	148

